20/02/2024

Καλαβρύτων Ιερώνυμος: “Στις δύσκολες στιγμές που περνάμε, να έχουμε ελπίδα ότι θα έρθει η Ανάσταση”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καλαβρύτων και Αιγιαλείας

Την Κυριακή 18 Φεβρουαρίου 2024, στο Πνευματικό Κέντρο της Ιεράς Μητροπόλεώς Καλαβρύτων και Αιγιαλείας, πραγματοποιήθηκε, παρουσία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Ιερωνύμου, η εσπερινή ομιλία του Αιδεσιμολογιωτάτου Πρωτοπρεσβυτέρου π. Νικολάου Μεντζελίδη, Εφημερίου του Ιερού Ναού Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Κραθίου, με θέμα: «Εξήλθεν των ορίων αυτής. Η

συνάντηση με τον Σωτήρα Χριστό πέρα από τα όρια».

Να έχουμε ελπίδα ότι θα έρθει η Ανάσταση είπε ο κατά τον χαιρετισμό του στην ομιλία ο Μητροπολίτης κ. Ιερώνυμος, με αφορμή τις δύσκολες στιγμές που περνάμε καθώς, όπως επεσήμανε: *"η ανηθικότητα νομιμοποιείται και θεσμοθετείται, θα πρέπει να έχουμε ελπίδα ότι θα έρθει η Ανάσταση, αφού όταν θα έρθουν τα δυσμενή αδιέξοδα και οι τραγικές συνέπειες των νομοθετηθέντων, πάλι οι άνθρωποι θα ζητήσουν να βρουν τη λύση και την ανάπαυση της ψυχής τους στον Κύριο."*

Η ομιλία

Ο ομιλητής ανέλυσε την ευαγγελική περικοπή με βάση την ερμηνεία των Πατέρων της Εκκλησίας μας και αναφέρθηκε στην προσωπικότητα της Χαναναίας και στη βαθιά της πίστη στο πρόσωπο του Χριστού, ενώ υπογράμμισε ότι:

"Το σημείο της θεραπείας της Χαναναίας κόρης λειτουργεί επίσης ως προανάκρουσμα ότι θα απολαύσουν το έλεος του Θεού και οι ειδωλολάτρες, όλοι όσοι ακούσουν και δεχθούν τον Χριστό ως Σωτήρα και Λυτρωτή τους. Το μήνυμα είναι μεγάλο και βαθύ, ολοφάνερο και θεμελιακό. Να μην επηρεαζόμαστε ποτέ ούτε από την καταγωγή των ανθρώπων, ούτε από άλλα εξωτερικά προσόντα ή μειονεκτήματα.

Ο Χριστός καλεί τους πάντες στην Εκκλησία Του. Όλοι έχουμε θέση σε αυτήν. Ακόμη και στους πιο περιφρονημένους και καταφρονημένους -κατά κόσμον- ανθρώπους υπάρχουν ψυχές που αναζητούν τον Θεό και διψούν για τη σωτηρία. Γι' αυτό και η Εκκλησία τούς αγκαλιάζει όλους, χωρίς καμία διάκριση. Όπως ο ήλιος ρίχνει τις ακτίνες του στο άσπρο χιόνι, αλλά και στον βούρκο και στη λάσπη, χωρίς να λερώνεται, έτσι και η Εκκλησία απευθύνει το σωτήριο κήρυγμά της προς όλους και καλεί σε σωτηρία και τους πιο αμαρτωλούς. Άλλωστε, ο Αρχηγός της πίστεώς μας Ιησούς ήλθε στον κόσμο «αμαρτωλούς σώσαι»!

Ας προσέξουμε να μη δημιουργήσουμε για τον εαυτό μας μια παρόμοια φαρισαϊκή ιδέα ότι εμείς μόνο είμαστε οι εκλεκτοί του Θεού και υπερέχουμε έναντι των άλλων. Ως Εκκλησία είμαστε ο νέος περιούσιος λαός του Θεού, αλλά αυτό σημαίνει ευγνωμοσύνη και ευθύνη, όχι οίηση και απαξίωση όλων των άλλων.

Ας έχουμε την ταπείνωση της Χαναναίας και του εκατόνταρχου. Πόσες Χαναναίες που εμείς ενδεχομένως περιφρονούμε, προσελκύουν στοργικό επάνω τους το βλέμμα του Χριστού! Βλέπουμε τον μεγάλο πόθο του Κυρίου μας να ενωθούν στη μία πίστη όλοι οι άνθρωποι, ανεξάρτητα από πού προέρχονται και πού ανήκουν. Με τη μία πίστη και μία αγάπη, με το Ευαγγέλιο του Χριστού μας ως ύψιστο και αιώνιο

σύνταγμα μπορούμε οι άνθρωποι να αποτελέσουμε μία οικογένεια με Πατέρα τον Θεό, μία κοινωνία με κυβερνήτη το Πανάγιο Πνεύμα, μία ποίμνη με τον Κύριό μας Ιησού Χριστό. Έτσι όπως ομολογούμε στο «Σύμβολο της πίστεώς» μας: «Εις Μίαν, Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν». Ονομάζουμε την Εκκλησία «Καθολική», πρώτον διότι κατέχει την πλήρη αλήθεια και δεύτερον διότι απευθύνεται και καλεί κάθε άνθρωπο στη στοργική μητρική αγκάλη της!

Προτρέπει όλους μας, με τον χαρισματικό του λόγο, ο μέγας κήρυκας Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος:

«Την Χαναναία μιμήσου... την αλλόφυλη, την ασθενή, την παραπεταμένη, την ευκαταφρόνητη. Αλλά δεν έχεις θυγατέρα δαιμονισμένη; Έχεις ψυχή που αμαρτάνει. Τι είπε η Χαναναία; Ελέησόν με- η θυγάτηρ μου κακώς δαιμονίζεται· πες και συ· ελέησόν με· η ψυχή μου κακώς δαιμονίζεται. Διότι μεγάλος δαίμονας είναι η αμαρτία. Ελέησόν με · μικρός ο λόγος που είπε, αλλά βρήκε πέλαγος φιλανθρωπίας· διότι όπου έλεος εκεί όλα τα αγαθά. Και αν είσαι έξω, κράζε και λέγε, ελέησόν με, μη κινώντας τα χείλη, αλλά με το νου βοώντας· διότι και χωρίς εξωτερική φωνή ακούει ο Θεός. Δεν ζητείται τόπος, αλλά τρόπος να αρχίσουμε την προσευχή. Και αν στο δρόμο είσαι και αν στο κρεβάτι, όπου αν είσαι να προσεύχεσαι. Ναός του Θεού είσαι· μη ζητάς τόπο· μόνο διάθεση χρειάζεται η προσευχή».

Σε ολόκληρη την καθοριστική και λυτρωτική συνάντηση της Χαναναίας γυναίκας με τον Σωτήρα Χριστό βλέπουμε πεντακάθαρα τα ευεργετικά και σωτήρια αποτελέσματα της πίστεως στη ζωή μας. Η πίστη αποτελεί φάρο στην πορεία μας, πυξίδα στη ζωή μας, σωσίβιο στις τρικυμίες και τους πειρασμούς που μας κυκλώνουν. Είναι εφόδιο στις θλίψεις, στις δοκιμασίες και τις δυσκολίες που σχεδόν καθημερινά συναντούμε. Η πίστη φέρνει τον Θεό κοντά μας. Ή, ακόμη καλύτερα, η πίστη φέρνει εμάς πιο κοντά στον Θεό. Μπορεί στις μέρες μας αυτή η πολύτιμη δύναμη που λέγεται «πίστη» να βάλλεται σκληρά, ανελέητα από ποικίλες πλευρές και από διάφορους εχθρούς της. Όμως εμείς γνωρίζουμε βιωματικά, εμπειρικά, όχι απλώς θεωρητικά, τι μεγάλος θησαυρός είναι στη ζωή μας η πίστη, η αληθινή, αμόλευτη πίστη.

Ας μην χάσουμε αυτόν τον πολύτιμο μαργαρίτη. Εναγώνια να απευθύνουμε στον Κύριο το αίτημα που Του υπέβαλαν κάποτε οι μαθητές Του: «Κύριε, πρόσθες ημίν πίστιν». Έχουμε πρότυπο και παράδειγμα: τη Χαναναία γυναίκα. Εκείνη που εξήλθε από τα όριά της, διότι πράγματι η αληθινή πίστη και η αληθινή αγάπη δεν γνωρίζει όρους και όρια."

Και κατέληξε ο ομιλητής με την παρότρυνση: *“Ας μιμηθούμε την επίμονη προσευχή και τη δυνατή πίστη αυτής της γυναίκας κι ας μην ολιγοπιστούμε ούτε στις πιο δύσκολες στιγμές. Ας είναι τόσο δυνατή η ελπίδα μας στον Θεό! Μια φλόγα που δεν σβήνει ποτέ. Μια φλόγα που δυναμώνει συνεχώς την ψυχή μας, που αποβάλλει κάθε φόβο κι αμφιβολία, που με διαρκή προσευχή καθαρίζει την ψυχή μας, γεμίζοντάς την με χαρά, πληρότητα, καλούς λογισμούς και φλογερή αγάπη.”*

Να έχουμε ελπίδα ότι θα έρθει η Ανάσταση

Ο Ποιμενάρχης, αφού ευχαρίστησε τον π. Νικόλαο για τη θεολογική και μεστή πνευματική του ομιλία, επεσήμανε: *“Η πίστη στον Θεό αποτελεί θεμελιακό γεγονός στη ζωή του ανθρώπου, νοηματοδοτεί τη ζωή του και σαφέστατα εκφράζεται μέσα από την μονολόγιστη ευχή «Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού, ελέησόν με τον αμαρτωλό». Αυτή την προσευχή εξέφρασε και η ειδωλολάτρισσα Χαναναία στον Κύριο, ελκύοντας την προσοχή, τον θαυμασμό Του και το θαύμα στη ζωή τη δική της, αλλά και της θυγατέρας της.*

Στις δύσκολες στιγμές που περνάμε, όπου η ανηθικότητα νομιμοποιείται και θεσμοθετείται, θα πρέπει να έχουμε ελπίδα ότι θα έρθει η Ανάσταση, αφού όταν θα έρθουν τα δυσμενή αδιέξοδα και οι τραγικές συνέπειες των νομοθετηθέντων, πάλι οι άνθρωποι θα ζητήσουν να βρουν τη λύση και την ανάπαυση της ψυχής τους στον Κύριο.”